

SPOLEČENSTVÍ VDOV A VDOVCŮ

„Ale nejsem sám,
neboť Otec je se
mnou. To jsem vám
pověděl, abyste našli
ve mně pokoj. Ve
světě máte soužení,"
(J 16,33).

„Pokojně uléhám,
pokojně spím, neboť ty
sám, Hospodine,
dáváš mi bydlet v
bezpečí" (Ž 4,9).

„Pokoj vám
zanechávám, svůj
pokoj vám dávám; ne
jako dává svět, já vám
dávám" (J 14,27).

„Sám Pán pokoje ať
vám uděluje pokoj
vždycky a ve všem"
(2 Tes 3,16).

„Nakonec, bratři,
radujte se, napravujte
své nedostatky,
povzbuzujte se... žijte
v pokoji a Bůh lásky a
pokoje bude s vámi"
(2 Kor 13,11).

„Blahoslavení ti, kdo
působí pokoj, neboť
oni budou nazváni
Božími syny (Mt 5,9).

„Netrapte se žádnou
starostí, ale v každé
modlitbě a prosbě
děkujte a předkládejte
své žádosti Bohu. A
pokoj Boží bude strážít
vaše srdce i mysl"
(Fl 4, 6-7).

SVaV z Olomoucké arcidiecéze, které se už téměř rok každý první čtvrtek v měsíci modlí za nová kněžská povolání, znovu zvou každého, komu není lhostejný nedostatek kněží ve farnostech. Před několika dny zemřel P. Jiří Změlík, farář z Bojkovic. Odešel uprostřed svých sil v nedožitých 50 letech. Naším pohledem nepochopitelné, zbytečné. Ale jeho život byl a zůstává v Božích rukou. Můžeme na něj vzpomenout v modlitbě a hlavně o to víc prosit 4. února za nové seminaristy. Zrovna v této době se začínají posílat přihlášky na vysoké školy.

Všichni vnímáme, v jak složité době žijeme. Nikdo neví, kdy to vše skončí, jsme zkoušeni a znepokojeni. Tím více je zapotřebí, aby naše srdce spočinula v pokoji. V Bibli najdeme mnoho příkladů a výzev proroků, jak se zachovat. Prorok Izaiáš říká: **„Jestliže se obrátíte a zůstanete klidní, budete zachráněni; v pokoji a důvěře je vaše síla“** (Iz 30,15). Jen v pokoji můžeme objevit vnitřní sílu a zaslechnout tichý hlas našeho Pána. Jen On nám napoví, co změnit v našem životě, kterým směrem vykročit. Bohužel, Boží nepřítel využívá všech příležitostí, aby do nás zasel nepokoj a zmatek a tím odvedl od Boha.

Snad nejčastější chybou je, že hledáme pokoj ve světě. U své rodiny, přátel, v různých prožitcích, událostech. Ale to jsou iluzorní představy. Možná na chvíli zakoušíme pokoj, radost, ale velice brzy přijde zklamání, hořkost. Ve vnějším světě nikdy pravý pokoj nenajdeme. Jediné místo, kde ho máme hledat je naše srdce, tam, kde je Bůh. Vnější okolnosti nezměníme, ale můžeme změnit náš postoj k nim. Volat na pomoc Pána a s ním zdoláme každou těžkost, která nám bere pokoj. Prosme o něj, jak píše apoštol Pavel **„Hledej pokoj a usiluj o něj.“** Často nás ochromuje strach z budoucnosti, z utrpení, z neúspěchu. Ježíš tolikrát vyzýval své učedníky **„Nebojte se.“** Podle kardinála Carlo Martiniho SJ (+2012), je prý tato výzva v Bibli 366 krát, tzn. připomínka na každý den roku. Na prvním místě to znamená nespoléhat se na sebe, na své zkušenosti, ale učit se důvěřovat Bohu. Tak, jako malé dítě důvěřuje svým rodičům. Jestliže se naučíme této důvěře, zažijeme, jak se Bůh stará. Budeme doslova prožívat malé zázraky. On nás zná nejlépe, ví, co potřebujeme, co je pro nás nejlepší.

Apoštol Pavel každý ze svých listů začíná slovy: **„Pavel, z Boží vůle apoštol Ježíše Krista, bratřím věrným v Kristu Ježíši. Milost vám a pokoj od Boha Otce a našeho Pána Ježíše Krista.“** I při mši svaté si také přejeme POKOJ. Při poslední večeři dal Ježíš příslib: **„Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám.“** Ruku na srdce, jsem ten, kdo šíří kolem sebe pokoj?

Na závěr cituji o. Vojtěcha Kodeta:

„Máme být těmi, kdo Boží pokoj vnáší tam, kde vládne svár a neodpuštění. Pán potřebuje, abychom se stali jeho živým nástrojem a abychom tento dar pokoje přinášeli světu – zvláště v době, která je tak chudá na pokoj.“
(Z knihy *přežít nebo prožít mši svatou*)